

РЕШЕНИЕ

№ 1526

гр. София, 09.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 08.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Житарска

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **11299** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс. Настоящото производство се развива по жалба на М. Д. М., ЕГН [ЕГН], от [населено място], чрез проц. представител адв.Д. С., със съдебен адрес [населено място] 1463, [улица], срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 2865/18.10.2021г. на младши автоконтрольор в отдел Пътна полиция към СДВР, с която на основание чл.171, т.1, б.“б“ от ЗДвП временно е отнето свидетелство за управление на МПС на жалбоподателя, до решаване въпроса за отговорността, но за не повече от 18 месеца.

В жалбата се сочи, че заповедта е незаконосъобразна и неправилна, издадена при съществени нарушения на административно-наказателната процедура предвидена в ЗАНН. Поради това счита, че е опорочена цялата процедура по прилагане на ПАМ. Иска се отмяна на заповедта.

В о.с.з. процесуалният представител на жалбоподателя представя съдебна химикотоксикологична експертиза, изготвена по ДП №266 ЗМК-1632/2021г. по описа на 02 РУ - СДВР, образувано по повод издадения АУАН серия ГА, бл. № 524158/18.10.2021г.

Ответният административен орган – младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ към СДВР не изразява становище по жалбата, не се явява в съдебно заседание и не се представлява.

СГП не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Жалбата, като подадена срещу подлежащ на съдебно обжалване акт – ЗППАМ № 2865/18.10.2021г., от лице с правен интерес от обжалването, в качеството му на адресат на акта, в законоустановения 14-дневен срок за обжалване, регламентиран в чл. 149, ал. 1 от АПК, приложим съгласно чл. 172, ал. 5 от ЗДвП, е ДОПУСТИМА.

От фактическа страна съдът намира за установено следното:

Административното производство по издаване на обжалвания акт е започнало със съставянето на АУАН серия ГА, бл. № 524158/18.10.2021г., според който в [населено място], по Околовръстен път с посока на движение от [населено място] към [населено място] Д. М. е управлявал л.а. „Нисан Патрол“ с рег. номер С., негова собственост и при извършена проверка на кръстовището на [населено място], кв.К., се установи, че водачът управлява под въздействието на наркотични вещества или техни аналози, установено с техническо средство с дрегер D. Т. 5000, инв. номер ARKD 0049. Прието е, че с това си поведение жалбоподателят е нарушила чл.5, ал.3, т.1, пр.2 от ЗДвП. Издаден е талон за медицинско изследване № 087214. Иззети са СУМПС №[ЕИК] и СРМПС №011282910.

Въз основа на така съставения АУАН, е издаден обжалваният административен акт, с който на основание чл. 171, т. 1, б. б от ЗДвП на жалбоподателя, при възприемане и възпроизвеждане на посочената по-горе фактическа обстановка е прието, че същият управлявал МПС под въздействието на наркотични вещества или техни аналози, поради което са налице материално-правните предпоставки на чл. 171, т.1, б.б от ЗДвП—"временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца".

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи: Жалба до съда е подадена от легитимирано лице, което се явява адресат на оспорения индивидуален административен акт, спазен е предвиденият в АПК преклузивен 14 дневен срок за нейното оспорване.

Съгласно чл.168, ал.1 от АПК съдебният контрол за законосъобразност на административните актове обхваща проверка за компетентност на органа издател, спазване на предвидената от закона форма, административнопроизводствените правила, съответствие с материалния закон и неговата цел.

Атакуваната заповед е издадена от компетентен административен орган –мл.автоконтрольор в 01 група 02 сектор в Отдел "Пътна полиция" при СДВР, който е надлежно оправомощен да прилага принудителни административни мерки /ПАМ/ по ЗДвП съгласно приложената Заповед №513з-1618/26.02.2018г. на Директора на СДВР /стр.24/. Ето защо и неоснователно е твърдението на жалбоподателя на нищожност на заповедта за налагане на ПАМ.

Релевантно за делото е да се установи, дали при издаването на административния акт е спазена предписаната от закона писмена форма и изискванията за съдържание по чл.59, ал.2 от АПК, както и дали заповедта за налагане на ПАМ съдържа описание на конкретни факти и обстоятелства, които обезпечават правото на защита на жалбоподателя, респ. съдебния контрол за спазването на чл.171 ал.1 т.1 б.Б от ЗДвП.

При издаването на административния акт, е спазена предписаната от закона писмена форма, както и изискванията за съдържание по чл. 59, ал. 2 от АПК. Доводите в жалбата за нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК са неоснователни. Цитираната норма въвежда изискване по отношение формата и съдържанието на административния акт, което касае изложение на конкретни фактически основания по

начин, който позволява на засегнатото лице да упражни адекватно правото си на защита и на съда да осъществени контрол за наличието на материалноправните предпоставки за неговото издаване.

В рамките на производството при доказателствена тежест на административния орган да установи по реда на чл.171 от АПК фактическите обстоятелства, въз основа на които същият е издал оспорения административен акт същият не стори това по убедителен начин От приетите писмени доказателства по преписката и установената фактическа обстановка е видно,че водачът е възразил срещу констатацията от направения тест за наличието на наркотични вещества или техни аналози, поради което е издаден Талон за Медицинско Изследване № 087214 за ВМА [населено място]. Жалбоподателя на 18.10.2021г. е дал биологичен материал на кръв и урина за изследване в лабораторни условия. Назначена е на 19.10.2021г. съдебна химикотоксикологична експертиза със задача да се извърши изследване на пробите и да се даде отговор на въпросите: 1. Във взетите за изследване биологични проби на кръв и урина от 18.10.2021г. от лицето М. Д. М., ЕГН [ЕГН], открива ли се наличие на етилов алкохол или наркотични вещества? и 2.В случай, че се откриват такива, да се определи какъв е видът им?

От заключението на съдебната токсикологична експертиза е установено, че от анализа на пробите както на кръвта, така и на урината не са намерени следи от алкохол и от тетрахидроканабинол/метаболити, метадон, кокаин, опиати, амфетамин, метаамфетамин, екстази, барбитурати и бензодиазепини.

Съгласно чл.171 ал.1 т.1 б.Б от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки- временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността,но не повече от шест месеца,считано от датата на отнемане в случаите на установяване на употребата на алкохол в рамките на 0,5 до 1,2 промила. От събраните в рамките на производството писмени доказателства по безспорен начин се установи, че на дата 18.10.2021год. М. М. е управлявал моторно превозно средство, но не под въздействието на наркотични вещества или техни аналози. Т.е. не са налице изискуемите от закона предпоставки за издаването на заповедта за ПАМ.

При горните съображения, съдът с оглед цялостната проверка, която извършва за действителност и законосъобразност на оспорения административен акт приема, че същият не е нищожен, постановен е от компетентен орган, в предвидената от закона форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, съобразен е с целта на закона.

От изложеното по-горе, обаче, става ясно, че оспорената Заповед за ПАМ е постановена в противоречие с материалноправните разпоредби-чл.171 ал.1 т.1 б.Б от ЗДвП, поради което е основателно и същата следва да бъде отменена.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба М. Д. М., ЕГН [ЕГН], от [населено място], чрез проц. представител адв.Д. С., със съдебен адрес [населено място] 1463, [улица] Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 2865/18.10.2021г. на Полицейски инспектор към Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна

полиция“, с която на основание чл.171, т.2, б.б от Закона за движение по пътищата му е наложена ПАМ – „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, до решаване въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца“. Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението за постановяването му на страните.

СЪДИЯ: